

Március 26-án, 87 éves korában elhunyt Niederhauser Emil történész akadémikus, egyetemi tanár, haláláig az MTA Történettudományi Intézetének tudományos tanácsadója, Kelet-Európa története kutatásának világhírű szaktekintélye.

Pozsonyban született, az ottani és a budapesti egyetemen tanult, tagja volt az Eötvös Kollégiumnak. 1949-től a Kelet-európai Tudományos Intézet, majd a Történettudományi Intézet kutatója, később osztályvezető, 1986-1990 között igazgatóhelyettes, végül kutatóprofesszor. 1951-től kelet-európai és egyetemes történelmet tanított a Debreceni Egyetem, 1984-től az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán. 1987-től tagja a Magyar Tudományos Akadémiának.

Elsősorban a kelet-európai társadalmak múltjával, e térség nemzeteinek születésével, fejlődésével foglalkozott, nem egy területen megelőzve a legújabb nyugati nemzetteóriák szempontjait, téziseit. Az összehasonlító Kelet-Európa-kutatás hazai megalapozója volt, a térség minden mai és régi nyelvének ismerőjeként hatalmas tudásanyag birtokában; írásai számos országban láttak napvilágot. Szívesen foglalkozott parasztságtörténettel, a multi-etnikus birodalmak sorsát alakító politikusokkal, a Habsburgokkal, Romanovokkal, akár Erzsébet királynéval, Metternichkel, Talleyranddal. Az egymással sokszor ütköző, tudatalakító kelet-európai történetírások történetéről úttörő jelentőségű nagy kritikai művet írt. Még megérhette e könyvének japán nyelvű kiadását.

A Magyar Tudományos Akadémia saját halottjának tekinti, temetésének részleteiről később adunk tájékoztatást.